

SCURT ISTORIC

Repere istorice legate de teritoriul comunei Golești – Vrancea

1. *„Menționăm că printre piesele din depozitele de la Budești și Dragosloveni se află două brăzdare asimetrice fapt ce ne determină să credem că lumea carpato-dunăreană stăpâna încă din această perioadă anumite procedee de tehnică agrară, bine cunoscute în spațiul românesc începând cu secolul al XIV-lea și mai ales în secolele XV-XVI, după cum dovedesc descoperirile de la Golești-Focșani, unde a fost descoperit un depozit din șase brăzdare asimetrice” (...).* (conform lui Paragină, Anton, *Habitatul medieval la curbura Carpaților în secolele X-XV*, Editura Istros, Brăila, 2002, p. 51).

Dovada arheologică de mai sus demonstrează **practicarea agriculturii în regiunea Goleștilor**, cel puțin din perioada medievală a **secolelor XV-XVI**, mențiune rară în documentele de specialitate ale arheologilor ce studiază și regiunea de câmpie traversată de apa Milcovului. Legat de acest aspect se poate propune ca simbol reprezentativ al așezării cununa de cereale având central imaginea stilizată a brăzdarului de plug.

Milcovul ce traversează localitatea și o desparte în două este reprezentativ pentru Golești, dar și pentru istoria modernă a românilor, deși vechea graniță ce despărțea Focșanii Moldovei de cei ai Munteniei nu se afla de-a lungul acestei ape; totuși Milcovul trebuie să se regăsească în stema comunei, fie și numai pentru faptul că poetul scria:

*„Vin’ la **Milcov** cu grăbire
Să-l secăm dintr-o sorbire
Ca să treacă drumul mare
Peste-a noastre vechi hotare”.*

2. Biserica Sf.Nicolae din localitatea Golești, conform mărturiilor bătrânilor și a celor rămase în memoria localnicilor, a fost ridicată cu sprijinul însuși al domnitorului Al. I.Cuza, care se spune că a tras el însuși cu arcul, după vechiul obicei de ctitorire a unui locaș ecleziastic, și acolo unde a căzut săgeata s-a ridicat și biserica, respectiv pe malul drept al Milcovului.

Așadar, biserica ar fi ridicată în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, ea constituindu-se în alt punct de reper istoric al comunității Golești ce ar putea fi sursă de inspirație în alegerea simbolică privind întocmirea stemei Goleștilor.

3. Un alt punct de reper, *atestat documentar*, este **Școala Generală din Golești** întemeiată în urma Legii Instrucțiunii Publice dată tot în vremea domnitorului Al. I.Cuza. Astfel, în susținerea acestui punct de vedere cităm din cartea autorilor N.Șt.Mihăilescu și Macovei, intitulată „Valea Putnei”: *„O oarecare înviorare în dezvoltarea culturală a satelor din bazinul Putnei s-a simțit după 1864, când, prin aplicarea legii obligativității învățământului au luat ființă numeroase școli. Astfel s-au deschis școli în comunele (...) Golești (1887) (...)”*, (conform N. Șt. Mihăilescu, Șt. N. Mihăilescu, V. Macovei, *Valea Putnei cu privire specială asupra Vrancei*, Editura Științifică, București, 1970, p.132).

4. Drumul Poștelor: acesta trecea prin actuala comună Golești, fiind mai sus de actualul pod ce traversează râul Milcov. Pe acest drum a trecut de mai multe ori însuși Cuza în ambele sensuri, către Iași, în fosta capitală a Moldovei sau București, devenită capitala României din 1862.

Drumul Poștelor era o cale de comunicație internațională pe unde negustorii timpului traversau cu caravanele lor de mărfuri din Balcani către Occident. Drumul a fost distrus de către fostul CAP al localității. În vecinătatea sa era un han ce avea și un beci ce adăpostea vinurile goleştenilor, acesta fiind folosit ca loc de popas pentru poștalionele în trecere.

Denumirea localității de reședință este Golești.

Din documentele Studiate la „Arhivele Naționale ale României” – Direcția Județeană Vrancea, informațiile referitoare la Golești se pot întregi apelându-se la izvoare istoriografice de referință, din trecut, între care „Marele dicționar geografic al României” – autori, Grigore Tocilescu, Ioan Lahovari și C.I. Brătianu - editat la cumpăna secolelor al XIX-lea și al XX-lea.

În monumentală lucrare - bazată pe monografiile județelor țării - compusă din cinci volume consistente în informații, descoperim, căutând după indicele alfabetic, date cu privire la Golești. Astfel, în al III-lea volum se scrie: „Golești e o comună rurală în județul Rm.Sărat, plasa Orașului, pe pârâul Dâlgov. Este așezată în partea de nord a județului, la 36 kilometri spre nord de orașul R. Sărat și în partea estică a plășei, la 9 kilometri spre est de comuna Cotești, reședința plășei.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna făcea parte din plasa Orașului a județului Râmnicu Sărat și avea în compunere doar satul de reședință, împreună cu o mică despărțitură a lui, denumită „Cerdacu” și aflată pe malul Milcovului, având în total 1010 locuitori. În comună funcționau o biserică zidită în 1861 și o școală mixtă cu 60 de elevi. Anuarul Socec din 1925 consemnează comuna cu satele Golești, Cerdacu și Satu Nou și 1250 de locuitori în plasa Cotești a aceluiași județ.

În 1950, comuna a trecut în administrarea raionului Focșani din regiunea Putna, apoi (după 1952) din regiunea Bârlad și (după 1956) din regiunea Galați. În 1968 a fost transferată la județul Vrancea, jucând rol de comună suburbană a municipiului Focșani. În 1989, s-a renunțat la conceptul de comună suburbană, iar comuna Golești a fost subordonată direct județului Vrancea.

Referitor la cătunul „Ceardac”, parte componentă a comunei Golești, se afirmă „Ceardacul e sat în județul R.-Sărat, plasa Orașul, cătun al comunei Golești. Și-a luat numele de la un ceardac – în limba turcă, termenul este tradus prin verandă, – făcut aici de turci. Este așezat pe ambele maluri ale râului Milcov” (vezi Marele dicționar geografic..., op.cit., p. 310, vol. al II-lea).

Azi, Ceardacul se găsește pe malul stâng al Milcovului, pe partea mai înaltă, terasată, a respectivei ape.